

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0007/2012

9. 1. 2012

POROČILO

s predlogom priporočila Evropskega parlamenta Svetu o dosledni politiki do režimov, proti katerim EU uporablja omejevalne ukrepe, kadar njihovi voditelji izvršujejo svoje osebne in gospodarske interese znotraj meja EU (2011/2187(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Graham Watson

VSEBINA

	Stran
PREDLOG PRIPOROČILA EVROPSKEGA PARLAMENTA SVETU	3
OBRAZLOŽITEV	11
PREDLOG PRIPOROČILA B7-0235/2011	12
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	14

PREDLOG PRIPOROČILA EVROPSKEGA PARLAMENTA SVETU

o dosledni politiki do režimov, proti katerim EU uporablja omejevalne ukrepe, kadar njihovi voditelji izvršujejo svoje osebne in gospodarske interese znotraj meja EU (2011/2187(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga priporočila Svetu, ki ga predlaga Graham Watson v imenu skupine ALDE o dosledni politiki do režimov, proti katerim EU uporablja omejevalne ukrepe, kadar njihovi voditelji izvršujejo svoje osebne in gospodarske interese znotraj meja EU (B7-0235/2011),
- ob upoštevanju Ustanovne listine Združenih narodov, zlasti njenih členov 1 in 25 ter členov 39 in 41 poglavja VII te listine,
- ob upoštevanju konvencij Združenih narodov o človekovih pravicah in izbirnih protokolov,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter njegovih dveh izbirnih protokolov,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Evropska konvencija o človekovih pravicah),
- ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1674 iz aprila 2006, ki potrjuje določbe iz zaključnega dokumenta svetovnega vrhunškega srečanja iz leta 2005 o odgovornosti za zaščito prebivalstva pred genocidom, vojnimi zločini, etničnim čiščenjem in zločini proti človeštvu,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju evropske varnostne strategije z naslovom „Varna Evropa v boljšem svetu“, ki jo je sprejel Evropski svet 12. decembra 2003,
- ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1267 (1999) o razmerah v Afganistanu in št. 1371 (2001) o razmerah v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji,
- ob upoštevanju členov 21(2), 22 in 36 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju okvirnega sklepa Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji¹,
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Ustanovitev sestave za sankcije znotraj

---

¹ UL L 196, 2.8.2003, str. 45.

delovne skupine svetovalcev za zunanje zadeve (RELEX/sankcije) z dne 22. januarja 2004 (5603/2004),

- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Osnovna načela o uporabi omejevalnih ukrepov (sankcij) z dne 7. junija 2004 (10198/1/2004),
- ob upoštevanju sodbe Evropskega sodišča v zadevi Yusuf and Al Barakaat International Foundation proti Svetu in Komisiji (ECR 11-3533 (2005)),
- ob upoštevanju okvirnega sklepa Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi¹,
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Najboljše prakse EU za učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov z dne 9. julija 2007 (11679/2007),
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Izvajanje skupnega stališča 2001/931/SZVP z dne 21. julija 2007 (10826/1/07REV 1),
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Posodobitev najboljših praks EU za učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov z dne 24. aprila 2008 (08666/1/08/REV 1),
- ob upoštevanju Skupnega stališča Sveta 2009/67/SZVP z dne 26. januarja 2009 o posodobitvi Skupnega stališča 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu in razveljavitvi Skupnega stališča 2008/586/SZVP²,
- ob upoštevanju dokumenta Sveta z naslovom Smernice za izvajanje in ocenjevanje omejevalnih ukrepov (sankcij) v okviru skupne zunanje in varnostne politike EU, nazadnje pregledane 15. decembra 2009 (17464/09),
- ob upoštevanju resolucije z dne 4. septembra 2008 o oceni sankcij EU kot delu dejavnosti in politik EU na področju človekovih pravic³,
- ob upoštevanju Direktive 2005/60/ES o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma⁴,
- ob upoštevanju sredstev zunanje politike držav članic,
- ob upoštevanju člena 121(3) poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A7-0007/2012),

Splošne ugotovitve o ukrepih EU proti avtoritarnim voditeljem

A. ker novi člen 21 Pogodbe o Evropski uniji, kot ga uvaja člen 1(24) Lizbonske pogodbe, priznava, da ukrepanje Unije temelji na demokraciji, pravni državi, univerzalnosti in

---

¹ UL L 328, 24.11.2006, str. 59.

² UL L 23, 27.1.2009, str. 37.

³ UL C 295 E, 4.12.2009, str. 49.

⁴ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

nedeljivosti človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spoštovanju človekovega dostojanstva, načelih enakosti in solidarnosti ter spoštovanju načel Ustanovne listine Združenih narodov in mednarodnega prava;

- B. ker se sankcije uporabljajo za uresničevanje ciljev skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) iz člena 21 Pogodbe o Evropski uniji, ki vključujejo spodbujanje mednarodnega miru in varnosti, spoštovanja človekovih pravic, temeljnih svoboščin in pravne države ter krepitev demokracije in dobrega upravljanja;
- C. ker sankcije ali omejevalni ukrepi v okviru SZVP veljajo za prisilne ukrepe pred uporabo sile, kot so embargo na orožje, trgovinske sankcije, finančne in gospodarske sankcije, zamrznitev sredstev, prepoved poletov, omejevanje vstopa, diplomatske sankcije, bojkotiranje športnih in kulturnih dogodkov ter prenehanje sodelovanja s tretjo državo;
- D. ker je uporaba sankcij in omejevalnih ukrepov učinkovita le, če je del skladne in splošne strategiji Evropske unije in njenih držav članic na področju človekovih pravic;
- E. ker so „ciljno usmerjene sankcije“ oblika osebnih sankcij, selektivnih gospodarskih sankcij in diplomatskih ukrepov, kot so prepoved izdaje vizumov, zamrznitev sredstev, embargo na izvoz ali uvoz določenega blaga, prepoved letenja, prepoved vlaganja in omejitev uradnih stikov;
- F. ker nesoglasje med državami članicami pogosto povzroči neskladno izvajanje omejevalnih ukrepov, kar škodi verodostojnosti EU in učinkovitosti teh ukrepov;
- G. ker je EU svojo politiko sankcij pogosto uporabljala neskladno in s tem tretje države, kjer je stanje človekovih pravic in demokracije podobno, obravnavala različno, kar je sprožilo kritike na račun dvojnih meril;
- H. ker so nacionalne meje zaradi napredka informacijske tehnologije vse manj pomembne, možnosti za izolacijo države ali njene elite pa so v globaliziranem svetu vse manjše;
- I. ker je večina države, ki so tarča sankcij, države, ki so že tako najbolj izolirane od mednarodnega sistema in katerih družbe bi imele največje koristi od povečane mednarodne izpostavljenosti, saj bi spodbudila spremembe; ker imajo lahko omejevalni ukrepi, zlasti proti določenim posameznikom, v nekaterih primerih kljub temu odvračilne in psihološke učinke;
- J. ker bi morala EU sankcije sprejeti šele po temeljiti oceni najučinkovitejših načinov za doseganje demokratičnih sprememb v državi; ker bi morale vse sklepe spremljati zadevne utemeljitve;
- K. ker je Evropska unija za mnoge avtoritarne voditelje in osebe, ki so z njimi povezane, privlačna za naložbe, premoženje in bančne storitve in storitve zdravstvenega varstva, ter je območje, kjer uživajo pravico do prostega gibanja in kjer lahko svobodno upravljajo svoje, pogosto na sumljiv način pridobljeno bogastvo;
- L. ker avtoritarne voditelje priložnost, da oblast izkoristijo za osebno bogatenje, med drugim z nezakonitim prisvajanjem državnih sredstev ali osebnim nadzorom nad njimi, pogosto

spodbuja k temu, da si prizadevajo ostati na oblasti in si oblast tudi nasilno prilaščajo; ker je treba izvesti dodatne študije za zmanjšanje povezav med zunanjo razvojno pomočjo oziroma drugo pomočjo ter bogatenjem avtoritarnih voditeljev in njihovih najožjih krogov;

- M. ker je brez usklajenega ukrepanja težko pridobiti natančne podatke o tem, koliko premoženja imajo avtoritarni voditelji v EU, in ker mora EU vztrajati pri iskanju teh podatkov;
- N. ker bodo voditelji, proti katerim so uvedene sankcije, prizadeti, če se bo nanje izvajal pritisk z omejevanjem njihovih zmožnosti za prenos denarja, izvajanje naložb in dostop do finančnih sredstev, omejevanjem možnosti potovanja, dostopa do posebnih dobrin, storitev ali do diplomatskega zastopanja;
- O. ker je veliko število mednarodnih in regionalnih akterjev zahteva dialog in formalne ter neformalne mehanizme posvetovanja med temi akterji;
- P. ker je za učinkovito politiko do avtoritarnih režimov bistveno, da se prisilno diplomacijo, vključno z omejevalnimi ukrepi, uravnoteži z jasno komunikacijo in konstruktivnimi možnostmi, ki ne zajemajo uporabo sile, pri čemer sredstva zunanje politike EU in držav članic dajejo prednost kritičnemu in naprednemu dialogu in ne izolaciji;
- Q. ker je postopek pregleda, med katerim se lahko sankcije razširijo, ublažijo ali odpravijo v odgovor na spremembe ukrepanja voditeljev, katerim so namenjene, ključnega pomena za učinkovitost omejevalnih ukrepov in ga je treba izvesti strogo in strateško;
- R. ker morajo biti vsi omejevalni ukrepi v skladu s človekovimi pravicami, mednarodnim humanitarnim pravom, pravico do poštenega postopka, načelom sorazmernosti in pravico do učinkovitih pravnih sredstev, ter ne smejo v nobenem primeru kaznovati najbolj izpostavljenih skupin prebivalcev države, ki jo ti ukrepi zadevajo;

1. naslovi naslednja priporočila na Svet:

Oblikovanje jasnejših opredelitev

- (a) določiti jasna merila o tem, kdaj naj se omejevalni ukrepi uporabljajo, razloge zanje, njihove oblike in smernice za njihovo periodično oceno in postopek pregleda, ki bo sledil, v posvetovanju z Evropskim parlamentom; določiti merila, da se poveča doslednost in verodostojnost sankcij EU, obenem pa ohraniti zadostno prilagodljivost na operativni ravni, kar bo Uniji omogočilo, da bo ta instrument uporabila kot učinkovito sredstvo v svojih zunanjih odnosih;
- (b) jasno in izrecno opredeliti, proti komu naj se uvedejo sankcije v primeru subjektov propadlih držav in nedržavnih subjektov, saj se ve, da so strukture pogosto nejasne;
- (c) vključiti sankcije v celovit politični okvir z opredelitvijo specifičnih kratko- in dolgoročnih ciljev za trajnostni proces demokratizacije;
- (d) priznati, da sankcije niso same sebi namen, in njihovo izvajanje pospremiti z jasnimi in uresničljivimi pogoji za odpravo sankcij;

- (e) sistematično podpirati delo Mednarodnega kazenskega sodišča tako, da se v politiki sankcij EU zagotovi ustrezno upoštevanje njegovih postopkov in sodb;
- (f) pozvati države članice EU, naj izvajajo načelo splošne sodne pristojnosti v boju proti nekaznovanju in zločinom proti človeštvu, da bi se tako izboljšal mednarodni kazenski pravosodni sistem;

Oblikovanje učinkovite politike sankcij

- (g) zavezati 27 držav članic EU, da bodo kar najbolj okrepile medsebojno sodelovanje in sinergije, ter jih pozvati, naj bodo enotne in dosledne pri obsodbah avtoritarnih režimov prek enotnega integriranega pristopa EU;
- (h) priznati, da so lahko sankcije, če niso mednarodno usklajene, neučinkovite in imajo lahko učinek, ki je v nasprotju z njihovimi cilji, da lahko škodijo preglednosti, verodostojnosti in skladnosti evropske politike sankcij ter lahko avtoritarni režim še okrepijo ali zmanjšajo možnosti EU pri pogajanjih z državo, proti kateri so uvedene, in verodostojnost EU in njenih držav članic; zagotoviti boljše usklajevanje in izmenjavo informacij med državami članicami z jasnimi postopki;
- (i) obstoječe sisteme sankcij izvajati dosledno in odločno, da ne bodo uporabljena dvojna merila, pri tem pa področje njihove uporabe razširiti tako, da bodo zajemali kršenje temeljnih svoboščin, zlasti pa verskih svoboščin in svobode izražanja; zagotoviti, da države Evropskega gospodarskega prostora in države prisilke za članstvo v Evropski uniji tudi uporabljajo omejevalne ukrepe in izmenjujejo bistvene informacije z Unijo;
- (j) uporabiti sankcije ali omejevalne ukrepe, ki so usmerjeni in sorazmerni z zastavljenim ciljem, ter namenjene samo odgovorni eliti represivnih ali zločinskih režimov in odgovornim nedržavnim subjektom propadlih držav ter čim bolj zmanjša neugodne posledice za civilno prebivalstvo, zlasti za najobčutljivejše osebe;
- (k) zagotoviti, da zunanja razvojna pomoč ali pomoč za druge namene ne postane spodbuda za bogatenje avtoritarnih voditeljev in njihovih najožjih krogov;
- (l) zagotoviti, da se politika sankcij, če je to le mogoče, izvaja hkrati s podporo civilnemu prebivalstvu v državi, proti kateri so uvedene sankcije; izboljšati kakovost in preglednost faze poročanja, da bo mogoče odobreno pomoč natančno količinsko opredeliti in natančno oceniti njen prispevek k zadostitvi potreb civilne družbe;
- (m) zagotoviti, da pri odločitvah o uvedbi omejevalnih ukrepov ali sankcij ni dvojnih meril in da se izvajajo ne glede na politične, gospodarske in varnostne interese;
- (n) zagotoviti, da omejevalni ukrepi, ki omejujejo tržne dejavnosti evropskih podjetij v kaznovanih državah, ne bodo koristili tekmelem iz tretjih držav;
- (o) zagotoviti, da so države članice, kot tudi vodje misij in delegacij EU tesno povezani s postopki oblikovanja, izvajanja, spremljanja in ocenjevanja omejevalnih ukrepov ter njihovih posledic na terenu, in sicer tako, da priskrbijo gradivo za ocene vpliva, ki dajejo navzočnosti predstavnikov EU na terenu bistven pomen; zagotoviti, da se

bistvene informacije takoj posredujejo Evropskemu parlamentu;

- (p) zagotoviti, da so v državah, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, glavni akterji, ki se prizadevajo za demokracijo in človekove pravice, tesno povezani s postopki oblikovanja, izvajanja in ocenjevanja omejevalnih ukrepov;
- (q) zavezati obstoječe strukture v Evropski službi za zunanje delovanje in Komisijo, da bodo pred sprejetjem sankcij in po njem izvajale poglobljene analize razmer v gospodarski in družbeni strukturi zadevne države, pri tem pa ustrezno preučile posredne in neposredne učinke posameznih ukrepov na politično in družbeno-gospodarsko stanje zadevne družbe ter upoštevale učinek sankcij na poslovne elite, skupine civilne družbe, politično opozicijo in tudi reformno usmerjene elemente v vladi;
- (r) zavezati delovno skupino za sankcije (RELEX), da bo izpolnila svoj mandat: izvajala raziskave o sprejetju sankcij, ocenjevala obstoječe sankcije in oblikovala najboljše prakse glede uporabe in izvajanja omejevalnih ukrepov ter o svojih ugotovitvah redno poročala Svetu in Evropskemu parlamentu;
- (s) zavezati pravno službo EU in druge zadevne službe, da bodo Svetu svetovale glede previdnostnih ukrepov, ki jih je treba sprejeti, da bi posameznikom, uvrščenim na seznam, preprečile izogibanje sankcijam;
- (t) zavezati Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, da bosta imeli pri oblikovanju, izvajanju in pregledu sankcij celovitejši pristop z izmenjavo znanja in izkušenj na tem področju;
- (u) zavezati Svet in Komisijo, da bosta namenila dovolj časa in sredstev za analize pred načrtovanjem sankcij in ocenjevanje njihove učinkovitosti ter v ta namen zaposlila izkušene strokovnjake za države in specialiste za človekove pravice;
- (v) zavezati Komisijo in države članice k uskladitvi izvajanja embarga na orožje, ki je v pristojnosti držav članic;
- (w) zavezati Komisijo in države članice k letnemu poročanju o izvajanju sankcij in njihovi učinkovitosti;
- (x) pozvati Francijo in Veliko Britanijo ter nestalne članice EU v Varnostnem svetu Združenih narodov, naj z zadostnim prepričevanjem zagotovijo, da se bodo njegove resolucije strogo in dosledno izvajale;
- (y) kjer je primerno, premisliti o uporabi klavzul o „bistvenih elementih“ v dvostranski trgovini, ki EU omogočajo uvedbo sankcij zaradi kršenja človekovih pravic in demokratičnih načel ter izvajanje skladne evropske zunanje politike, da se podprejo ukrepi proti avtoritarnim režimom;

Zaveza skladni politiki znotraj meja EU

- (z) zavezati države članice EU, da bodo prijavile, kadar bodo imele osebe iz seznama sankcij znotraj njihovih meja materialno lastnino in finančna sredstva, ter posredovale podatke o

približni vrednosti in lokaciji te lastnine in sredstev; pozvati države članice EU, naj sodelujejo v izmenjavi bistvenih informacij, na primer prek obstoječih uradov za odvzem premoženjske koristi in Camdenske meddržavne mreže uradov za odvzem premoženjske koristi (CARIN); okrepiti sodelovanje med državami članicami EU pri identifikaciji in zasegu teh sredstev;

(aa) zavezati države članice EU k doslednemu izvajanju ciljno usmerjenih finančnih sankcij oziroma omejevalnih ukrepov, kot so:

- razširitev uporabe Direktive št. 2005/60/ES o preprečevanju uporabe finančnega sistema za namene pranja denarja in financiranja terorizma, da bo veljala za vse poskuse kaznovanih diktatorjev ter fizičnih in pravnih oseb oziroma subjektov, povezanih z njimi, da bi odprli račun ali položili denar, saj je denar pridobljen s kaznivimi dejanji, krajami in poneverbami, in preučitev možnosti preventivnih mehanizmov za zmanjšanje pritoka nezakonito pridobljenih državnih sredstev ali premoženja v finančne ustanove EU;
- zavračanje posojil, zaostrovanje ukrepov za odplačevanje posojil in zamrznitev vlog, s čimer bodo zagotovile, da bodo tovrstni ukrepi določenim osebam in subjektom popolnoma preprečili dostop do vseh finančnih storitev v sodni pristojnosti EU;

(ab) zagotoviti, da gospodarske in finančne omejevalne ukrepe, vključno s ciljno usmerjenimi finančnimi sankcijami, izvajajo vse osebe in subjekti, ki delujejo znotraj Unije, vključno z državljani tretjih držav, pa tudi državljani Unije oziroma gospodarski subjekti, ki delujejo zunaj meja Unije, vendar so bili registrirani ali ustanovljeni v skladu z zakonodajo države članice Unije;

(ac) zagotoviti, da bo voditeljem, proti katerim so uvedene sankcije, pa tudi fizičnim in pravnim osebam ter subjektom, ki so z njimi nedvoumno povezani, strogo prepovedano, da bi imeli sredstva in premoženje v EU;

(ad) zavezati države članice EU, da bodo šolam in univerzam, skupinam strokovnjakov in drugim akademskim ustanovam prepovedale sprejemanje finančne podpore, subvencij ali donacij kaznovanih voditeljev ter z njimi povezanih fizičnih in pravnih oseb in zagotovile preglednost njihovega zasebnega financiranja;

(ae) zavezati države članice EU, da bodo športnim združenjem (vključno z nogometnimi klubi) in dobrodelnim organizacijam prepovedale sprejemanje finančne podpore, subvencij ali donacij kaznovanih voditeljev ter z njimi povezanih fizičnih in pravnih oseb;

(af) zavezati EU in njene države članice, da bodo dosledno upoštevale prepoved potovanja v namene, ki niso humanitarne narave, za voditelje, proti katerim so uvedene sankcije, in osebe, ki so z njimi povezane;

(ag) zavezati države članice EU, da bodo dejavno raziskovale in po potrebi sodno preganjale fizične ali pravne osebe v Evropi, ki so kaznovanim voditeljem in z njimi povezanim osebam pomagale pri izogibanju sankcijam, ki so bile zakonito sprejete proti njim;

Ozaveščanje zunaj EU

- (ah) zavezati EU k oblikovanju mednarodne podpore in koalicij za njene politike, zlasti z vplivnimi subjekti v zadevni regiji in v mednarodnih organizacijah, in v celotni proces pritegniti Evropski parlament;
  - (ai) zavezati EU, da bo okrepila svojo legitimnost in pridobila široko javno in politično podporo za svoje politike, vključno z omejevalnimi ukrepi in sankcijami, na ravni EU in mednarodni ravni, zlasti v državah, v katerih vlada režim, proti kateremu so uvedene sankcije, in da bo v ta prizadevanja polno vključila tudi Evropski parlament;
  - (aj) poziva EU, naj ob pomanjkanju sankcij ali omejevalnih ukrepov Varnostnega sveta Združenih narodov, sodeluje z državami, ki uporabljajo sankcije, deli informacije in usklajuje svoje ukrepe, da se zagotovi največji možni učinek na mednarodni ravni in čimbolj poveča učinkovitost uporabe sankcij Skupnosti;
  - (ak) zavezati visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, vodje misij in Evropsko službo za zunanje delovanje, da bodo voditeljem, proti katerim so uvedene sankcije, izrecno sporočili zahteve, ki jih morajo izpolniti, da bodo opredelili natančne in uresničljive cilje za spodbuditev pozitivnih sprememb, ter ponudili ustrezno tehnično pomoč;
  - (al) zavezati države članice, da bodo v okviru zakonskih možnosti informacije o posameznikih, uvrščenih na seznam, posredovale drugim državam, ustreznim organom EU in mednarodnim organizacijam;
  - (am) zavezati države članice, da bodo zagotovile primerno stopnjo javnega dostopa do informacij o nacionalnih ukrepih glede omejevalnih ukrepov, ki se izvajajo;
  - (an) zavezati Svet, da se bo pri postopku pregleda sankcij v celoti posvetoval z Evropskim parlamentom ter da bo upošteval njegovo mnenje v političnih smernicah in oblikovanju širše politike sankcij EU;
  - (ao) opomniti, da se morajo omejevalni ukrepi izvajati tudi s pozitivnim ukrepi kot so razvojna pomoč, trajnostno gospodarsko sodelovanje in podpora civilni družbi;
  - (ap) spremljati sankcije in njihovo presojo z ukrepi, ki temeljijo na sodelovanju in dialogu z organizacijami civilne družbe in ljudmi v državah, proti katerim so bile sankcije uvedene, da bi tako razvili ali okrepili kulturo spoštovanja demokracije in človekovih pravic v zadevni državi;
  - (aq) prizadevati si za sprostitvev zamrznjenih in zaseženih sredstev, da bi jih čim hitreje vrnili v njihovo državo v korist prebivalstva;
2. naroči svojemu predsedniku, naj to priporočilo posreduje Svetu in v vednost Komisiji ter Evropski službi za zunanje delovanje.

OBRAZLOŽITEV

Primeri avtoritarnih voditeljev in njihovih krogov s premoženjem v EU:

- (1.) ocenjuje se, da je v zadnjih dveh desetletjih iz držav Severne Afrike (Alžirija, Maroko in Tunizija) odteklo 150 milijard USD¹;
- (2.) ocenjuje se, da sta v Egiptu Hosni Mubarak in njegova družina med 50 in 70 milijard USD osebne premoženja naložila predvsem v EU in ZDA²;
- (3.) direktor London School of Economics je odstopil, ker se je razkrilo, da je bila ta šola vpletena v posel, vreden 2,2 milijona GBP, za usposabljanje libijskih javnih uslužbencev³;
- (4.) London School of Economics je prejela dodatnih 20.000 GBP šolnine za libijskega predsednika vlade Al Mahmudija, ki ga je Varnostni svet Združenih narodov v svoji resoluciji št. 1970 med drugim obdolžil hudega in sistematičnega kršenja človekovih pravic, tudi zatiranja miroljubnih demonstrantov⁴;
- (5.) ocenjuje se, da ima Gadafijev režim milijarde premoženja po vsej EU, zlasti v Združenem kraljestvu (zasebna lastnina)⁵;
- (6.) Kim Il Jong ima v evropskih bankah približno 4 milijarde USD⁶;
- (7.) sudanski predsednik Omar Al Bašir je osumljen, da si je prisvojil 9 milijard USD, ki jih je njegova država ustvarila z naftnim razcvetom, in da je velik del naložil v britanske banke⁷.

---

¹ BBC World Service, 18. januar 2011.

² Poročilo IHS Global Insight.

³ The Guardian, 4. marec 2011.

⁴ Resolucija Varnostnega sveta ZN št. 1970 z dne 26. februarja 2011.

⁵ CNBC, 22. avgust 2011.

⁶ „Kim Jong-il keeps \$4bn ‘emergency fund’ in European banks“, *The Daily Telegraph*, 14. marec 2010.

⁷ Luis Moreno Ocampo, glavni tožilec Mednarodnega kazenskega sodišča.

31. 3. 2011

PREDLOG PRIPOROČILA B7-0235/2011

ki ga v skladu s členom 121(1) poslovnika predlaga Graham Watson v imenu skupine ALDE o dosledni politiki do avtoritarnih režimov, proti katerim veljajo omejevalni ukrepi EU, ko ti režimi izvršujejo svoje osebne in gospodarske interese znotraj meja EU

Evropski parlament,

- ob upoštevanju veljavnosti Lizbonske pogodbe in ustanovitve Evropske službe za zunanje delovanje,
  - ob upoštevanju členov 6 in 21 Lizbonske pogodbe in prejšnjih resolucij Evropskega parlamenta o varovanju skupnih vrednot, temeljnih interesov in celovitosti Unije v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov,
  - ob upoštevanju smernic Sveta o izvrševanju in oceni omejevalnih ukrepov (sankcij) v okviru skupne zunanje in varnostne politike EU¹,
  - ob upoštevanju člena 121(1) svojega poslovnika,
- A. ker so nedavni prevrati na Bližnjem vzhodu izpostavili potrebo po doslednejši in učinkovitejši strategiji do avtoritarnih režimov, proti katerim že veljajo omejevalni ukrepi EU,
- B. ker je osebno bogastvo avtoritarnih voditeljev pogosto pridobljeno s korupcijo in izkoriščanjem njihovega ljudstva in virov,
- C. ker ugotavlja, da avtoritarni voditelji pogosto uporabijo to bogastvo za povečanje moči in zatiranje ljudstva,
- D. ker se zaveda, da bi učinkovito sredstvo proti avtoritarnim voditeljem bilo to, da se jih odvrne od izkoriščanja prednosti, ki jih prinaša korupcija, in da se prizadene njihova sposobnost prenašanja denarja,
1. naslovi naslednja priporočila na Svet:
- (a) naj poglobi in okrepi izbor omejevalnih ukrepov zoper priznane avtoritarne režime, tudi z osredotočanjem na njihovo osebno in gospodarsko delovanje znotraj EU,

---

¹ Evropski svet, Bruselj, 2. december 2005, 6749/05 PESC 159 FIN 80.

- naj avtoritarnim voditeljem in njihovim najpomembnejšim partnerjem odreče pravico do tega, da imajo v lasti nepremičnine ali denar v državah EU,
- naj avtoritarnim voditeljem in njihovim najpomembnejšim partnerjem prepreči, da svoje družinske člane šolajo v državah EU,
- naj avtoritarnim voditeljem in njihovim najpomembnejšim partnerjem onemogoči, da potujejo znotraj EU,
- naj avtoritarnim voditeljem in njihovim najpomembnejšim partnerjem prepove, da upravljajo svoje poslovne interese znotraj EU;

(b) naj v ta pristop dejavno vključi tretje države;

2. naroči svojemu predsedniku, naj to priporočilo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	20.12.2011
Izid končnega glasovanja	+: 54 -: 2 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadzigeorgiu (Takis Hadjigeorgiou), Richard Howitt, Anneli Jäätteenmäki, Ioanis Kasulidis (Ioannis Kasoulides), Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Kopa (Maria Eleni Koppa), Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Wolfgang Kreissl-Dörfler, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kiriakos Mavronikolas (Kyriakos Mavronikolas), Francisco José Millán Mon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Kristiina Ojuland, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Laima Liucija Andrikiienė, Elena Băsescu, Tanja Fajon, Kinga Gál, Elisabeth Jeggle, Othmar Karas, Monica Luisa Macovei, Norbert Neuser, Judith Sargentini, Marietje Schaake, Traian Ungureanu
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Eider Gardiazábal Rubial, Siiri Oviir